

بازنمایی فرهنگ جوانان

در رسانه

آلن اکانتر*

ترجمه نرگس زحمتی

- Youth Culture: Identity in a Postmodern world
- Jonothan S.Epstein (ed.)
- Oxford: Blackwell
- 1998, 329 pp.

بازنمایی جوانان در رسانه‌ها و مقاله‌هایی که اساساً خرده فرهنگ‌های مختلف را توصیف می‌کند، تقسیم می‌شود. فصول مربوط به بازنمایی جوانان در رسانه‌ها قوی‌ترین فصول کتاب است. گیراکس (Giroux) آگهیهای بازرگانی کالوین کلین (Calvin Klein) در ۱۹۹۵ و کودکان فیلم لاری کلارک (Larry Clark) را تصاویری استثمارگرایانه از جوانان می‌داند. بست (Best) و کلترا (Kellner) مجموعه‌های کارتونی بویس (Beavis) و بوت - هد (Butt-Head) در شبکه تلویزیونی ام.تی.وی (MTV) را در مقایسه با سایر برنامه‌های تلویزیونی، برنامه‌هایی پسامدرن می‌دانند. مسلمان کسی نمی‌تواند جامعه‌شناسی جوانان را بر مبنای داستان‌های رسانه‌ای انجام دهد. اما گیراکس با آموختنی خواندن آگهیهای سکسی مربوط به نوجوانان و فیلم لاری کلارک از پس این مسئله برمی‌آید. از دید گیراکس، اینها درس‌های ضعیفی برای جامعه درباره جوانان امروز است. با این حال، بست و کلترا معتقدند که شخصیت‌های تقریباً فرهیخته کارتون بویس و بوت - هد اساساً نقی مشخص از فرهنگ زیسته جوانان ارائه می‌کنند. «فرهنگ رسانه‌ای به خوبی وضعيت جوانان معاصر را در برابر دیدگان می‌آورد، زیرا رسانه تجارت بزرگی است که اگر می‌خواهد برنامه‌هایش موفق باشند، باید تجربیات مخاطبانش را بازتاب دهد» (ص ۸۸). من فیلم لاری کلارک را به همراه جوانی ۲۱ ساله که قبلًا اسکیت باز بود تماشا کردم و او می‌خواست سالن را ترک کند زیرا این فیلم یک نسخه بزرگ‌سالانه‌ای از فرهنگ اسکیت بازی بود و هیچی یاد نمی‌داد. بچه‌های جوان تر فکر می‌کنند که سبک شخصیت اصلی و رفتار جنسی غیرمسئولانه او وقیحانه است. در میان مطالعات موردی خرده فرهنگ‌ها، فصول جالبی هست، هرچند

فرهنگ جوانان: هویت در دنیای پسامدرن کتابی است استادانه درباره جامعه‌شناسی جوانان و خرده فرهنگ‌ها. مطالب کتاب شیبیه ویژه نامه یک مجله دانشگاهی است و جایگاهش را در کتابخانه‌های دانشگاهی می‌یابد. چارچوب نظری کتاب مطالعات موردي و جدید اندکی ارائه می‌کند که هرچند گاهی جذاب است اما عموماً عمیق نیست. از همین رو این کتاب یک کتاب درسی بسیار مهیج نیست. دهه کنونی دهه سختی برای جوانان بوده است. نسل اخیر اغلب ستمدیده‌ترین نسل از زمان جنگ جهانی دوم توصیف شده است، در ایالت متحده بچه‌های سیاهپوست و امریکایی لاتینی اساساً در سایه پلیس، زندان و خشونت زندگی می‌کنند. در چنین بافتی، زنان جوان درگیر فشارهای همسن و سالهای مرد خود هستند. (بچه‌های هم‌جنس خواه تقریباً در این کتاب غائب‌اند، به استثنای اشاره‌های موردی به هم‌جنس خواه هراسی جوانان) تأکید کلی کتاب این است که سبک و خرده فرهنگ جوانان باید در این بافت جامعه‌شناسخی قرار بگیرد. رویکردی نشانه‌شناسانه به سبک خرده فرهنگ‌ها به تنها یکی کاملاً قانع کننده نیست.

از لحاظ نظری، این کتاب تا حدودی ضعیف است. عنوان فرعی کتاب گمراه‌کننده است، زیرا بحث‌های نظری اندکی درباره هویت و نیز فرهنگ پسامدرن در آن هست. مقدمه اپستین (Epstein) و پوندر (Nixon-ponder) در مورد برنامه درسی دیبرستانها هر دو با تجربیات شخصی جالب شروع می‌شود، اما اساساً مورور این ادبیات است. کلاً هدف از نگارش دانشگاهی درباره فرهنگ‌های جوانان هرگز به بحث گذاشته نمی‌شود. اگر این بچه‌ها با شما مثل یک غریبه برخورد می‌کنند، چرا درباره آنان می‌نویسید؟ من به این موضوع خواهم پرداخت. کتاب به دو فصل درباره

رویکردی را که صرفاً براساس سبک باشد، نشان می‌دهد. برخی بچه‌هایی که پانک به نظر می‌رسند پانک نیستند (نه از لحاظ دانش موسیقی‌دانش و نه سیاست‌دانش)، در حالی که برخی از افراد واقعاً پانک لباس‌های کاملاً متعارف می‌پوشند. ایدئولوژی فردگرایانه پانک سزاوار بحث بیشتری است. کرنی (Kearney) توصیفی روش از پدیده شورش دختران^۴ و بحثی را درخصوص فمینیسم جدایی طلب ارائه می‌کند. اکنون شماری از مقالات دانشگاهی بسیار مشابه به توصیف قدرت دختران از طریق مجله‌های غیرحرفه‌ای (Zines)،^۵ دارد و دسته‌ها و گردهمایی‌های منطقه‌ای می‌پردازند.

با توجه به سانسور رسانه‌ای این جنبش از سال ۱۹۹۳، این مقالات موضوعات عامتری را با هدف نگارش دانشگاهی درباره خرد فرهنگ‌های جوانان ارائه می‌دهند.

خواندن نثر دانشگاهی ایالات متحده در توصیف محققان مكتب بیرمنگام در مقام ناخواشایند «دانشور» خوشایند نیست، همان‌گونه که تماسای شوهای سکسی به منزله «کنسنترهای پانک» است. پرسشی را که قبل‌اً طرح شد، برعکس کنیم: اگر شما با بچه‌ها مثل بیگانگان رفتار می‌کنید، چرا درباره آنها می‌نویسید؟ در اینجا روابط میان قدرت و دانش چیست؟ به طور قطع، هر مطالعه‌ای درباره فرهنگ جوانان باید با انعکاس خود خرد فرهنگ‌ها شروع کند: جوانان بی‌وقفه معنای کنش نمادین‌شان را به بحث می‌گذارند. اگر بچه‌های پانک همواره درباره معنای پانک صحبت می‌کنند، محققان باید به آن گفت و گوها گوش دهند و احترام گذارند.

پی‌نوشت:

*Alan O'Connor, Cultural Studies,

Trent University

۱. یک گروه موسیقی الکترونیک آلمانی در زانر موسیقی صنعتی که در سال ۱۹۸۴ در پاریس تشکیل شد و اشعار غنایی آنها علیه قواعد سرمایه‌داری بود. Fure die MMFDM مخفف این عبارت آلمانی است die Mitleid Keine Mehrheit به معنای عدم ترحم به اکثریت است.

۲. نوعی موسیقی الکترونیک ناموزون که در اوایل دهه ۱۹۷۰ در واکشن به موسیقی پانک راک پدید آمد.

۳. یک گروه هم‌جنس‌خواه که در ۱۹۹۰ در نیویورک تأسیس شد و برای حقوق هم‌جنس‌خواهان به تلاش مستقیم پرداختند، گویا الان دیگر وجود ندارد.

۴. نوعی riot grrrl phenomenon

موسیقی پانک راک با گرایش فمینیستی که نخست در دهه ۱۹۹۰ به منزله بدیلی از موسیقی راک و پانک ظاهر شد. این نام از اشعار اولیه این گروه موسیقی یعنی چندانی ندارد (یا اصلاً به آن نمی‌پردازد) و بیشتر به وابستگی این موسیقی به صنعت موسیقی و به مدیران کلوپها می‌پردازد که از این موسیقی چیزی درک نمی‌کنند.

۵. از magezine zine گرفته شده که یک نشریه دوره‌ای کوچک کم حجم است و نه برای سود بلکه برای دل خود ناشر منتشر می‌شود. این نشریه را خرد فرهنگ‌های سیاسی، شاعر، ادیب و... راه اندختند و تا حدودی مثل ویلاگها است.

این فصول نیز عموماً عمیق نیستند. لُچر (Locher) شکست نسبی فرهنگ «صنعتی» را در اوایل دهه ۱۹۹۰ توصیف می‌کند. درک منظور این فصل مشکل است. به رغم عمر کوتاه اجرای موسیقی گروه KMFDM در کلوپهای شبانه، آهنگهای Minstry و nine Inch Nails بسیار موفق بودند و سبک جین و تی‌شرت‌های سیاه‌پوستان فرهنگ تهاجمی همجنس‌خواهی را فراگرفت (این امر اوج Queer nation و نمایش همجنس

کتاب به دو فصل درباره بازنمایی جوانان در رسانه‌ها و مقاله‌هایی که اساساً خرد فرهنگ‌های مختلف را توصیف می‌کند، تقسیم می‌شود

هر مطالعه‌ای درباره فرهنگ جوانان باید با انعکاس خود خرد فرهنگ‌ها شروع کند: جوانان بی‌وقفه معنای کنش نمادین‌شان را به بحث می‌گذارند

خواهانه هودار سکس در تورنتو بود). حیات کوتاه [موسیقی] «صنعتی» سزاوار تحقیقات بیشتر است. تصور می‌کنم این مقاله با هویت این موسیقی کار چندانی ندارد (یا اصلاً به آن نمی‌پردازد) و بیشتر به وابستگی این موسیقی به صنعت موسیقی و به مدیران کلوپها می‌پردازد که از این موسیقی چیزی درک نمی‌کنند.

نوشته خانم آندز (Andes) درباره رشد پانک فصل درخور توجهی است، اما باید بخشی از یک بحث طولانی‌تر شود. او با روشنی بسیار خطوط